

Yerevan, Republic of Armenia
2 Arshakuniats, 15 floor
tel. 568 968, 586 529 fax 528 752
news@aravot.am
www.aravot.am

Արավոտ

օրաթերթ
հրատարակվում է 1994 թ.
գինը՝ 150 դրամ

87/4183/ 10 մայիսի 2012 հինգշաբթի

ISSN 1829-2224
1 2 0 7 5 >
9 771829 222003

Անկարգության հիմքը

Հայաստանում սահմանադրական կարգ է ժողովրդավարություն հաստատելը մեր ազգի իսկապես կարևորագույն խնդիրն է: Սակայն վերջին 20 տարում ընդդիմությունը, կարծում են, մեթոդաբանական սխալ է թույլ տալիս՝ ղեկավարել, որ կարգը է ժողովրդավարությունը կարող են առաջանալ «այս հանցավոր իշխանությունից ազատվելու» արդյունքում: «Այս իշխանությունը» ՀՀԾ-ական, թոշարյանական կամ հանրապետական, միայն օգտվում են կարգի բացակայությունից (ոմանք, ասում են, միլիարդներ են դիզել), բայց անկարգությունը ստեղծողը ամենեւին էլ նրանք չեն:

Առաջին հանրապետության վերնախավը բաղկացած էր կրթված, զարգացած մարդկանցից, որոնք զուցե անձամբ չէին «լափում», բայց հետագայում իրենց հուշերում տրտնջում էին ուն նշանակում էին, սկսում էին իրենց դիրքը շարաշահել: Կամ՝ 19-րդ դարի 40-ական թվականների Հայաստանի մասին դատող «Հացի խնդիրը», կարելի է ասել, փաստագրական վեժի հերոսների՝ յասավուլի, մովսիսի կամ գյուղատեսի մտքով անգամ չի անցնում, որ կարելի է արդեւ որեւէ կարգի համաձայն է ոչ թե «ավագակալական» օրենքներով: Եթե Պետերբուրգում մի կայսրը իր ժալատականներով գնար, մյուսը գար, արդյոք դրանով իրավիճակը կփոխվե՞ր: Ցարեր էլ են փոխվել, հետո ցարերին բուլշեիկներն են փոխարինել, հետո էլ ՀՀԾ-ականներն են եկել, բայց դրվածքը մնացել է նույնը: Խնդիրը, հետեւաբար, հարավփոփոխ «այս իշխանությունների» մեջ չէ, այլ մեր իրավագիտականության մեջ: Հնարավոր է կլիներ արդյոք Պողոթյանի նկարագրած Աշտարակի գյուղերում արդար է թափանցիկ ընտրություններ անցկացնել:

Ընտրությունները են Սահմանադրությունը Հայաստանի ներկայիս բաղաբացիների մեծ մասի համար չափից դուրս վերացական կատեգորիաներ են: Կա կենցաղային մակարդակով «ճշտի» ընկալում, կան բարեկամական կամ թշնամական տոհմերի փոխհարաբերություններ, կա «ժողովրդի մասին մտածող» բարերար, հայր կամ թագավոր, էլ կան ժողովրդի մասին չմտածող շինովիկներ (յասավուլի տիտի), որոնց առերես բռնում են, հետեւից հայիտում են, իսկ հոգու խորքում երազում են գրավել նրանց տեղը: Այդպիսի բաղաբացիները հանգիստ կարող են 10000 դրամը վերցնել, քվեարկել ՀՀԻ կամ ԲՀԻ օգտին, իսկ հետո գնալ հանրահավաքի էլ անեծքներ թափել «ժողովրդի մասին չմտածող» իշխանության գլխին:

Ելքը բաղաբացիներից կրթելն ու լուսավորելն է: Ոչ թե դժոճան, ամբոխավարական ճառերով, այլ նախաճառ՝ սեփական օրինակով: Եթե բոլորը թոշուրը նախրի ղեկ վազում են կարմիր լույսի տակ, ղեկը չէ գլխիկոր միանալ այդ նախրին. ավելի ցանկալի է հանքերատար սղասել կանաչ լույսին: Թող որ թո վարքը տարօրինակ թվա:

Գյուրիում մեծամասնականով տարտված թեկնածուն շնորհավորեց իր հաղթած մրցակցին: Որքան գիտեն, դա մեր 20-ամյա դատմության մեջ առաջին դեպքն է: Վստահ են, որ այդ ընտրատարածքում նույնպես եղել են բազմաթիվ խախտումներ: Բայց այդ շնորհավորանքը նոր մշակույթի փոքրիկ սաղմ է: Որովհետև սահմանադրական կարգը է ժողովրդավարությունը նախաճառ մշակույթ են:

ԱՐԱՍ ԱՐԱՎՈՏԱՅԱՆ

«Պաշիկներ» կամ 10 հազար դրամ՝ իրավական դիրքորոշման արդյունքում

Ընտրություններին երկու դեպք հայտնաբերվեց, երբ ընտրողը մի դեպքում՝ դատաւան, մյուս դեպքում՝ առանց դատաւանի 10 հազարական դրամ էր դրել քվեաթերթիկի ծրարում «բզների կանգնի», «չեք մարսելու» գրառմամբ: Երեկ Aravot.am-ը ԿԸՀ նախագահ Տիգրան Սուկոյանից հետաքրքրվեց, թե ի՞նչը կարող էր, ըստ նրա, ստիպել ընտրողին նման քայլ անել: Նա դատաւանացեց. «Երկու դեպք է եղել այդպիսի, հիմա երկու ընտրողն էլ ունեն խիստ յուրօրինակ վերաբերմունք՝ որեւէ երեւոյթի նկատմամբ: Այս դատաւանացում ի՞նչն է ստիպել, ես կարծում եմ՝ քվեարկության գաղտնիության սկզբունքի դատաւանացումը մեզ հնարավորություն չի տա երբեւէ բացահայտելու, թե ովքեր են եղել այդ բաղաբացիները, որ կարողանանք հասկանալ, թե ինչից դրված են դիմել նման քայլի: Դա եղել է վերջիններիս իրավական դիրքորոշման արդյունքը: Եթե հիշում եք, մենք հայտնաբերել ենք ժամանակին քվեաթերթիկ՝ շրջանակի հետքերով: Հիմա ի՞նչն է ստիպել ընտրողին այդպես վարվել քվեաթերթիկի հետ՝ սեփական կամարտահայտությունը»:

Կարդացեք նաեւ՝ էջ 2:

ՍՈՒՐՅԱԼԴԱԿ

«Միջազգային դիտորդները հիացմունքից ուշաթափվել են»

«Եվրոպան ծափահարեց, միջազգային դիտորդները հիացմունքից ուշաթափվեցին, իսկ Հայաստանի բաղաբացիները մի քանի օր է՝ չգիտեն ինչ ասեն՝ նման այն կուսակցությունների, որոնք իրենց վերջնական խոսքը կարծես թե դեռ չեն ասել»,- ընտրությունների մասին իր տղավորությունները Aravot.am-ին հայտնեց գրող, հրատարակախոս Կարինե Խոփկյանը: Նրա կարծիքով՝ անախադեղ խորհրդարան է մեծավորվելու, իր տեսակը չունեցող՝ «հայկական ժողովրդական խորհրդարան»:

Իրենց անբիցիաներին հազուրդ տալու համար են գալիս

Aravot.am-ի հետ զրույցում Հանրապետական կուսակցության համամասնական թեկնածու Շուշան Պետրոսյանը, անդրադառնալով մամուլում տեղ գտած հրատարակումներին, թե ՀԱԿ-ի հանրահավաքը սկսվեց ՀՀԻ գինանշանով դրոշմների ու կուսակցության դաշտոնյաների լուսանկարների այրմամբ, կարծիք հայտնեց, որ դա առնվազն ոչ կոռեկտ դատարան էր. «Դա՞ է քայլը... Եթե անհավանական էր լուծի, նրանք մեզատիվ են լցնում, բայց ատելությունը հայր հայի մեջ լցնելով՝ երկիր չեն կառուցի, ուրախացել էի՝ ՀԱԿ-ից մարդ է անցել Ազգային ժողով՝ բանավեճի, բայց ա՛յդ մակարդակով, դրոշ վառելով, այդ դեպքում ի՞նչ իմաստ ունի: Իրենք իրենց անբիցիաներին հազուրդ տալով, թե՛ ժողովրդին ծառայելու համար են գալիս»:

ՀՀԿ-ն վարչապետի թեկնածության հարց չի քննարկել

Նախնական արդյունքներով՝ մայիսի 6-ի խորհրդարանական ընտրություններում հաղթանակ տարած Հանրապետական կուսակցությունը առայժմ վարչապետի դաշտոնում Տիգրան Սարգսյանին փոխարինելու հարց չի քննարկել: «Ազատություն» ռադիոկայանին տված հարցազրույցում Հանրապետական կուսակցության փոխնախագահ Գալուստ Սահակյանն ասել է, որ այդ հարցը բաղաբացի թիմերի հետ ղեկը է քննարկել: «Առայժմ այդ հարցը Հանրապետական չի քննարկել, դա առաջ ընկնել կնշանակեր»,- ասել է ՀՀԿ փոխնախագահը:

ԲԱՐԻ ԼՈՒՅՍ

Ասուլիս

Այսօր, ժամը 13-ին, «Փաստարկ» մամուլի ակումբի հյուրն է ՀԲԴՄ կուսակցության նախագահ Խոսրով Հարությունյանը:

Եղանակ

Երեւան +13 +26,
Շիրակ +3 +18,
Կոտայք +3 +18,
Գեղարքունիք +3
+18, Լոռի +6 +20,
Տավուշ +8 +23,
Արագածոտն լեռներ
+3 +18, Արագածոտն
նախալեռն. 10
+25, Արարատ +12
+27, Արմավիր +12
+27, Վայոց ձոր
լեռներ +3 +18,
Վայոց ձոր նախալեռն.
+12 +27, Սյունիքի
հովիտներ +10 +27,
Սյունիքի նախալեռներ
+5 +20,
Արցախ +9 +23

Կարուսե՛լ, թե՞ հետընտրական քարոզչական հնարք

Նախորդ օրը ՀԱԿ հանրահավաքում Արամ Մանուկյանը անվավեր քվեաթերթիկների այրեցնելու մասին...

Հ. ԳԵՐԵՅՅԱՆ

Ի սկզբանե ակնկալիք չեն ունեցել

Տավուշի մարզային «Տեսակյուն» լրատվական կայքում խորհրդարանական ընտրություններից...

«Սիվիլիթաս» հիմնադրամը հրավիրում է ձեզ հերթական հանրային բանավեճին...

Բանավեճը տեղի կունենա այս հինգշաբթի՝ մայիսի 10-ին, ժամը 14:00-ին, «ԱՐՎ» հյուրանոցի «ԱՐՎ» սրահում:

«Առավոտ»- Եթե ընդհանրացնելու լինե՞ք, Ձեր գնահատմամբ՝ որո՞նք էին այս ընտրությունների ամենամեծ խնդիրները:

Սամվել Աբրահամյան: Այս ընտրություններում ամենամեծ խնդիրները ցուցակների ուժեղացումն էր, կրկնաքվեարկություններն ու ընտրակաշարի համատարած բաժանումը:

Սամվել Աբրահամյան: Այս ընտրություններում ամենամեծ խնդիրները ցուցակների ուժեղացումն էր...

Մուկուշյանը իր համեմատողական անդամներին դրա մասին ղեկավարելու և փոխելու վաղ:

Հ. Սահակյան- Այսինքն՝ Դուք ինքներդ փաստեցիք, որ եթե թանաքամանը թափահարում է...

Մ. Աբրահամյան- Բոլոր տեղափոխումներում: Ես ավելի կոնկրետ ասեմ՝ 9-րդ ընտրատարածքի բոլոր 34 տեղամասերում, որից 15-ում հենց համեմատողական անդամներն էին...

«Առավոտ»- Իսկ դրանից հետո դրոշմը մնաց:

Մ. Աբրահամյան- Դրանից հետո մնաց:

«Առավոտ»- Այստիպ կարելի է ասել, որ հաստատվեց ԿԸՀ նախագահ Տիգրան Մուկուշյանի այն տատանաբանությունը, որ թանաքի օբսիդանալու լուրջագրում մինչ այդ թանաքամանները չթափահարելն էր:

Մ. Աբրահամյան- Միգուցե դա էր լուրջագրումը, բայց Տիգրան

Մայիսի 6-ին ընտրությանը չեն եղել

Մայիսի 6-ի ԱԺ ընտրությունների ընթացքի և արդյունքների վերաբերյալ Դեն առ դեմ բանավեճում են ՀՀԿ խորհրդի անդամ Հովհաննես Սահակյանը և ՀԱԿ անդամ, ՀՀԸ վարչության փոխնախագահ Սամվել Աբրահամյանը:

Մուկուշյանը իր համեմատողական անդամներին դրա մասին ղեկավարելու և փոխելու վաղ:

Հ. Սահակյան- Այսինքն՝ Դուք ինքներդ փաստեցիք, որ եթե թանաքամանը թափահարում է...

Մ. Աբրահամյան- Բոլոր տեղափոխումներում: Ես ավելի կոնկրետ ասեմ՝ 9-րդ ընտրատարածքի բոլոր 34 տեղամասերում, որից 15-ում հենց համեմատողական անդամներն էին...

«Առավոտ»- Իսկ դրանից հետո դրոշմը մնաց:

Մ. Աբրահամյան- Դրանից հետո մնաց:

«Առավոտ»- Այստիպ կարելի է ասել, որ հաստատվեց ԿԸՀ նախագահ Տիգրան Մուկուշյանի այն տատանաբանությունը, որ թանաքի օբսիդանալու լուրջագրում մինչ այդ թանաքամանները չթափահարելն էր:

Մ. Աբրահամյան- Միգուցե դա էր լուրջագրումը, բայց Տիգրան

Նուրբա: Այն, որ ՀՀ բնակչության 30 տոկոսը դրսում է, բոլորը գիտեն, և եթե ընդունում ենք, որ 1,5 միլիոն մարդ է մասնակցել ընտրություններին, առաջ ստացվում է, որ ՀՀ բնակչության 100 տոկոսը մասնակցել է քվեարկությանը, ինչը անհնարին է:

Հ. Սահակյան- Եկեք մեր ժողովրդին հարյուր տոկոսով չզգցե՞ք թյուրիմացության մեջ: Եղել է 60 տոկոս մասնակցություն: Եվ ես առաջարկում եմ խնդիրն այլ հարթության մեջ մայեց. ընդամենը թաղաքական բոլոր ուժերն էլ փորձել են իրենց թիմերին առավելագույն չափով տանել ընտրության:

Մ. Աբրահամյան- Իշխանությունը ցույց տվեց, որ ինքը դեռ ղեկավարում է թաղաքական կամ դրսերում և գնալու արդար ընտրությունների ճանապարհով:

Հ. Սահակյան- Միգուցե Դուք ղեկավարում եք ճշմարտությունը միշտ մեակերով: Մենք մեր ցուցաբերած թաղաքական կամքը բազմիցս տեսել ենք:

Մ. Աբրահամյան- ճշմարտությունը մեր հասարակությունը շատ լավ գիտի:

Հ. Սահակյան- Հասարակությունը շատ լավ գիտի և ՀՀԿ-ի ժամանակ կատարված ընտրությունները, և այսօրվանը:

Մ. Աբրահամյան- Հա, մութ ու ցուրտ տարիներն էլ գիտի:

Հ. Սահակյան- Հ, արևը գողացվել է, արևը անհետացել է, արևը անհետացել է, արևը անհետացել է:

Մ. Աբրահամյան- Մարտի 1-ը գիտի, բարեփոխումները գիտի:

Հ. Սահակյան- Մարտի 1-ը մեր սցենարն էր, մենք էլ բավարար փորձ չունեինք, խաղացինք էլ սցենարով:

Բանավեճը վարեց ԱՐԵՎԻԱ ՍԱՐԿԻՅԱՆԸ

Նախագիծը իրականացվում է «Բաց հասարակության հիմնադրամներ-Հայաստան» ծրագրի շրջանակներում:

Ստորություն է, երբ փորձ է արվում ազգային արժեքները յուրացնել

Շուշիի ազատագրման օրվանից անցել է 20 տարի: Aravot.am-ը ռազմական փորձագետ Արծրուն Հովհաննիսյանից հետաքրքրվե՞ք՝ իրականում ո՞նք հաղթանակն էր Շուշիի ազատագրումը:

Մեր գրուցակիցը լուրջագրում է: «Շուշիի հաղթանակը մեզ համար ճակատագրական է եղել, այն մեր ղեկավարության կայացման համար մեծ դերակատարություն ունի: Ինչպես այսօր Ստեփանակերտում կայացած զորահանդեսի ժամանակ ասաց Բակո Սահակյանը, Շուշիի հաղթանակը համայն հայության հաղթանակն է»:

Բակո Սահակյանի, ՀՀ նախագահ Սերժ Սարգսյանի, Ամենայն հայոց կաթողիկոս Գարեգին Բ-ի և ԼՂՀ բարձրաստիճան տղայների կողմից հարթակին մատնա էր ցանկ ՀՀ երկրորդ նախագահ Ռոբերտ Քոչարյանը: Aravot.am-ը Ա. Հովհաննիսյանին խնդրեց մեկնաբանել երկրորդ նախագահի ներկայությունը:

Ռազմական փորձագետը նշեց. «Այդպես էլ դիտել լինե՞ր: Չեմ ուզում խորանալ թաղաքական այլ հարցերի մեջ, ուղղակի կարելու է այն ամենը միտքով, ովքեր Շուշիի ազատագրման ակունքներում են կանգնած: Ես Ռոբերտ Քոչարյանի՝ գործադրական ներկայությունը չեմ կադրում նրա՝ թաղաքականություն վերադառնալու հետ, միգուցե ներքաղաքական հարցերով զբաղվող անձինք դրանք կադրեն իրար»:

«Արցախում անցկացված զորահանդեսը Քոչարյանը շատ մարդիկ լուրջ առտակ համարեցին»,- հայտարարեց ռազմական փորձագետ Արծրուն Հովհաննիսյանը: Հետաքրքրվեցին՝ կոնկրետ զարգացումներ եղե՞լ են:

Պարոն Հովհաննիսյանը նշեց, որ դեռ այդպիսի չկան, սակայն առաջիկա օրերին ստանալի են զարգացումներ և ստորաբաժան արդյունավետ կողմից: Ռազմական փորձագետը, ելնելով ռազմավարական տեսանկյունից՝ առանձնապես մանրամասնորեն չնկարագրելով, նշեց, որ Արցախում կազմակերպված զորահանդեսին ներկայացված են ՀՀ-ի համակարգեր, նոր, կատարելագործված այլ համակարգեր: Հարցին՝ հայկական օդային ուժերը արդյոք բավարար են համեմատելով Արցախյան օդուժի հետ, Ա. Հովհաննիսյանը պատասխանեց. «Տեղին չէ համեմատել հայկական օդուժը արցախյան օդային ուժերի հետ: Հաշվի առնելով դասերազմի զարգացման հավանական սցենարը, աշխարհագրական դիրքը՝ չեմ կարծում, որ օդային դասերազմը համակարգերի լայն կիրառություն է ենթադրվում: Իսկ Արցախյան օդուժի PR-ը ավելի շատ մեակային կողմ ունի, քան կիրառական»:

ՏԱԹԵՎ ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆՆԱՆ

«Պայքարի ուղին տեղափոխվում է Ազգային ժողովի անբիւն»

Պետրոս Մակեյանը՝ ՀԱԿ-ի սխալների մասին

«Ժողովրդավարական հայրենիք» կուսակցության նախագահ, ՀԱԿ անդամ Պետրոս Մակեյանը նախօրեին Ազատության հրապարակում ՀԱԿ-ի հանրահավաքից տարածված շարունակության ոչ մի նախաձեռնում չի տեսել: Չնայած Կոնգրեսը բազմաթիվ ընտրախախտումներ է արձանագրել, բայց, ըստ դարձյալ Մակեյանի, սահմանափակվելու է միայն այդ վերջին հանրահավաքով ու ընտրությունների արդյունքները Սահմանադրական դատարանում բողոքարկելով: «Ես տեսնում եմ, որ պայքարի ուղին, վերջին հանրահավաքում հստակ նախաձեռնվեց, տեղափոխվում է Ազգային ժողովի անբիւն»: Երբ խոսքերով՝ ի տարբերություն Դաշնակցության ու «Ժառանգության», որոնք եւս մայիսի 6-ին ընտրախախտումներ են արձանագրել, բայց կարծես թե բողոքարկելու մտադրություն չունեն, ՀԱԿ-ը ինիտացիոն փորձառից տարածված հասկացություն ստեղծեց՝ հասկացնելով, որ փողոցային պայքարը թողնելու է 2-րդական թվում: «Մենք Կոնգրեսի լուրջ մաս ենք կազմում, բայց լուրջ որոշումներին մեր կուսակցությունը գրեթե մասնակից չէ», - ղեկավար Պետրոս Մակեյանը՝ բացատրելով, թե ինչու են, այնուամենայնիվ,

աստարել ՀԱԿ-ին: «Ծառ որոշումների հետ համաձայն չենք եղել, բայց փորձել ենք շխտընդոտել այդ գործելանոցին, որ ընտրությունների այսօրվա արդյունքների տարածված մեղադրանքներ չհնչեն մեր կուսակցության հասցեին: Այն, ինչ կատարվեց ընտրության օրը, ամիսներ շարունակ կատարված ընտրակեղծիքների խաղաղ արձանագրման երետույթ էր»: Պետրոս Մակեյանը թվարկեց ՀԱԿ-ի մի քանի որոշումներ, որոնք հետ իրենք համա-

կարողացավ հաղթահարել 7 տոկոսի շեմը: Կոնգրեսի սխալ հաշվարկներն էին հիմնական դատարանը, որոնք ի վնաս էին հենց Կոնգրեսին»: Պետրոս Մակեյանը ՀԱԿ-ին մեղադրեց դիրքերը թուլացնելու հարցում: «Ես մեղադրում եմ ոչ թե ժողովրդին, որ նախընտրեց ընտրակաշառքը, այլ Կոնգրեսին, որ թույլ չտվեց ժողովրդին իր մեջ տեսնել այն այլընտրանքը, որը տեսնում էր մեկ տարի առաջ»: Մեր գրուցակցի համոզմամբ՝ ՀԱԿ-ից բացի, ընդդիմադիր մյուս քաղաքական ուժերն էլ են չկողմնորոշված քայլեր առնում: «Ընդդիմությունը չի կարողանում կողմնորոշվել ոչ ստանդարտ գործելանոցում, նրանք իշխանության համար դարձել են կանխատեսելի, իսկ կանխատեսելի ընդդիմությունը իշխանության համար խնդիր չի ստեղծում, ու իշխանության վարչախումբը կարողանում է առավելագույն արդյունքի հասնել հենց ընդդիմադիր ուժերի կանխատեսելի դառնալու արդյունքում: Բայց դա իշխանության համար հաղթանակ չէ. երբ մի իշխանություն իր ժողովրդին առք ու վանառքի առարկա է դարձնում, ուրեմն դարձվել են իշխանությունը, ժողովուրդը, եւ ղեկավարվում է վտանգված եւ: ԱՐԹԵԼԵ ՍԻՄՈՆՅԱՆ

«Որեւէ քաղաքական ուժ թեկուզ եւ մեծամասնություն ունեցող, չդեռ է եւ չի կարող մեզ կաշկանդել»

Մի թերթի տված հարցազրույցում ԲՀԿ-ական Տիգրան Ուրիխանյանը ասել էր, որ Հայաստանի Հանրապետության Վարդան Օսկանյանի տեսակետները՝ հնարավոր կոալիցիայի մասին, համաձայնեցված չեն եղել ԲՀԿ քաղաքականության հետ: Սա նկատի ունենալով՝ Aravot.am-ը Տիգրան Ուրիխանյանին հարցրեց. «Սա նշանակում է, որ Դուք հակառակ կարծիք ունեցե՞ք: «Ոչ, - ղառատասխանեց Տիգրան Ուրիխանյանը: - Լրագրողից հնչել է հարց, թե արդյոք միասնական շտաբի անունից խոսելիս Հայաստանի վերակազմում է կուսակցության տեսակետը: Ես ասել եմ, որ մեր հարցում արդեն կա մասնախանգ, ինչպես նշեցիք, Հայաստանյանը խոսել է միասնական շտաբի անունից: Ինչ վերաբերում է Օսկանյանի արտահայտած անձնական տեսակետին, նշել եմ, որ այն քաղաքականության շրջանակներում քննարկման առարկա չի դարձել, եւ վերջին շաբաթը չի նշանակում, որ ես կողմ եմ կոալիցիային կամ հակառակը: Հանդիսանալով ԲՀԿ քաղաքական խորհրդի անդամ՝ հարկադրված եմ սղասելու կուսակցության դաշտոնական եզրակացությունը: Մինչդեռ անձնական կարծիքս հետևյալն է՝ մեզ վստահել են թվով շուրջ կես միլիոնի հասնող քաղաքացիներ՝ դրանից բխող բոլոր հետևանքներով: Մեր խոսքը ծանրակշիռ է լինելու, իսկ քայլերը՝ վճռական: Մենք ղեկավարվում ենք մեր քաղաքացիների դրաժնով, իսկ քայլերը՝ վճռական: Մենք ղեկավարվում ենք մեր քաղաքականության, եւ որեւէ այլ քաղաքական ուժ թեկուզ եւ մեծամասնություն ունեցող, չդեռ է եւ չի կարող մեզ կաշկանդել»: Լ. ԳՐԻԳՈՐՅԱՆ

Մոսկվայում ձերբակալվածների թիվն անցել է 750-ից

Արդեն մի քանի օր է՝ ոստիկանությունը Մոսկվայում զանգվածային ձերբակալություններ է իրականացնում փողոցներում, որտեղ ընդդիմադիրները փորձում են «քաղաքական զբոսանքներ» անցկացնել Վլադիմիր Պուտինի նախագահության դեմ, հաղորդում է «Ազատություն» ռ/կ-ը: Վերջին տեղեկությունների համաձայն՝ ճաշերի ետևում են հայտնվել ավելի քան 750 մարդ, այդ թվում՝ ընդդիմության առաջնորդներ Ալեքսեյ Նավալինը եւ Սերգեյ Ուրալցովը: Երկուսն էլ մեղադրվում են ոստիկանությանը չենթարկվելու համար եւ, վարչական տույժից բացի, կարող են նաեւ 15-օրյա կալանքի դատադատվել: Ընդդիմադիրների նկատմամբ բռնությունները սկսվեցին անցած կիրակի, երբ Պուտինի երդմնակալությունից մեկ օր առաջ ընդդիմությունը փորձեց երթ եւ հանրահավաք անցկացնել մայրաքաղաքի կենտրոնում: «Մոսկվան դեմ է Պուտինին, Ռուսաստանը՝ առանց Պուտինի», - հայտարարում էին ընդդիմադիրները: «Տղամարդկանց է, թե մոսկվայում արտակարգ դրություն է մտցված կամ դառնալիս է մահ», - հայտարարել է «Արդար Ռուսաստան» խմբակցության ղեկավար Գեորգի Գուրկովը՝ ընդգծելով. «Եթե մեր երկրում այլեւս հանցանք է համարվում հուշարձանի աստիճանահարթակին մտնելն ու կիթառի տակ երգելը, ապա մենք վերջնականապես վերածվում ենք ոչ թե միջին դարի ավտորիտար, այլ ոստիկանական ու բռնադատական ղեկավարության»:

ՀՀԿ-ն հակված է կոալիցիա կազմելու

Հայաստանի վարչապետ, իշխող Հանրապետական կուսակցության գործադիր մարմնի անդամ Տիգրան Սարգսյանը երեկ Երեւանի Հաղթանակի զբոսայգում, ղառատասխանելով «Ազատություն» ռադիոկայանի հարցին, հայտարարեց, որ առաջիկայում Հայաստանում «տեղի են ունենալու այնպիսի փոփոխություններ, որ ժողովուրդն իր կյանքում զգա դրանք»:

Հայաստանի Ազգային ժողովի եւ կառավարության անդամները՝ խորհրդարանի նախագահ Սամվել Լիկոյանի ու վարչապետ Տիգրան Սարգսյանի զինավորությանը, այցելել էին Հաղթանակի զբոսայգի՝ մասնակցելու Հաղթանակի եւ խաղաղության տոնի աղթի կազմակերպված տոնական միջոցառմանը: Միջոցառման ղառատասխան մասից հետո, երբ Ազգային ժողովի նախագահն ու վարչապետը ճաշում էին Սեն հայրենական դառնալիքի վետերանների հետ, լրագրողները անմիջապես շրջադասեցին այն սեղանը, որի շուրջ նստած էին Սամվել Լիկոյանը ու Տիգրան Սարգսյանը: «Մեր ժողովրդի կյանքը բարելավվելու է», - ասաց վարչապետը՝ ի ղառատասխան «Ազատություն» ռադիոկայանի հարցին, թե փոփոխություններ շա՞տ են լինելու, ինչպես ՀՀԿ-ն խոստանում էր իր նախընտրական՝ «Հավատանք, որ փոխենք» կարգախոսով: Հարցին, թե արդյոք նոր կոալիցիա կազմելու վերաբերյալ արդեն ղառատասխանվածություններ կա՞ն, վարչապետը հակիրճ ղառատասխանեց. «Այժմ գնում են բանակցություններ»: Այստեղ Ազգային ժողովի նախագահ Սամվել Լիկոյանը առաջարկեց վարչապետին խմել «բանակցության հաջողության համար»: Մի փոքր անց լրագրողների խնդրանքով կրկին անդրադարձանով նոր հնարավոր կոալիցիայի կազմավորմանը՝ վարչապետը հավելեց. «Հիմա դեռես խնդրումների փուլն է, լցվեք համբերությամբ մի քանի օր, եւ ամեն ինչ ղառվ կլինի»: Վարչապետն ասաց՝ Հանրապետականը հակված է կոալիցիա կազմելու: Այն հարցին, թե արդյոք «Բար-

զավան Հայաստան» կուսակցությունը հրավիրվելու է նոր կոալիցիա, Տիգրան Սարգսյանը արձագանքեց. «Այս դրաժնով ես գեթ կնամ որեւէ գնահատականներին: Տիշտ չէ հիմա անհատականներ տալ, երբ հիմա այնպիսի փուլ է, որ մենք ղեկավարվում ենք անփոփոխ ընտրությունների արդյունքները եւ տեսնել, թե ինչ տարբերակներ կան: Դրա համար այս դրաժնով դրաժնով գնահատականներ տալը սխալ է, ղեկավարվել համբերությամբ, մի քանի օրից ամեն ինչ ղառվ կլինի: Այս դրաժնով դրաժնով մենք ոչ մի բան չենք բացառում»: Տիգրան Սարգսյանը անդրադարձավ նաեւ մամուլում շրջանառվող այն լուրերին,

որ ինքը ղեկավարելու է Ազգային ժողովը. «Ամեն ինչ ասում եմ... իսկ ես ասում եմ՝ շնորհավոր բոլորիդ տոնը, եւ առաջին հերթին մեր վետերաններին շնորհավորեց այս տոնի կառավարությանը եւ ցանկանալով նրանց առողջությունը: «Ես ժողովրդի վերաբերմանը տեսնում եմ, էլի, չեն թողնում մի կտոր վետերանների հետ վայելեցք», - կատարվել բողոքեց վարչապետը: Վարչապետն ու ԱԺ նախագահը խմեցին վետերանների կենցաղը եւ ճաշեցին նրանց հետ: Ճաշացանկում հնդկաձավար էր, մի քանի 100 գրամ օղի, հյութ, հաց ու երշիկ: Ըստ «Ազատություն» ռ/կ-ի

Գինվորական հանդիսավոր համագրեցումը հազաձ, շքանշանները կրծքին՝ Հովհաննես Ոսկանյանը շտաբում է վանաձորի ծայրամասում կառուցված հուշարձանի մոտ՝ իր բաժին ծաղիկը դնելու պատերազմում զոհված ընկերների հուշակոթողին:

18 տարեկան էր, երբ դորոցն ավարտելուց մեկ օրոտաց պատերազմի լուրը:

Ուսումը շարունակելու փոխարեն՝ իր հասակակիցներից շատերի նման, Հովհաննեսն էլ զենք բռնեց եւ պատերազմի մասնակից դարձավ:

«Առաջին գծում եմ ծառայել՝ Արեւմտյան Ուկրաինայում: Չորս ամսանոց փորձվել էմ մարտի դաշտում», - տարիների հեռավորությունը մոռացության չի մատնել պատերազմին դեմ առ դեմ ելած մարտիկի հիշողությունները:

«1943 թվականի նոյեմբերի 27-ն էր: Չորս տեղից ես ծանր վիրավորվեցի: Գերմանացիները գրավել էր, մենք հրաման ստացանք, որ նենտեղից հանենք: Երբ մտանք, գերմանացիները վերելից ականները պահեցին մեր գլխին, մենք էլ հրացաններով կովում էինք, երբ շենքի մեջ ոչ դուռ էինք տեսնում, ոչ լուսամուտ, ծովս էր. մեկը մյուսին խփում էր, իրար չէինք տեսնում: Այդտեղ էլ վիրավորվեցի, գնդակը մարմնիս մեջ մտավ, մինչ ինձ կհանեն ինչ-որ տեղից, հիմա էլ թեիս կրակեցին», - պատերազմում վնասված թեւն է ցույց տալիս նա:

Հովհաննես Ոսկանյանի համար

«Սոված ամրեն, մենակ թե դա չտեսնես»

Տարիների հեռավորությունը մոռացության չի մատնել պատերազմին դեմ առ դեմ ելած մարտիկի հիշողությունները

Սուրեն Գրիգորյան

Սարգիսի

Հովհաննես Ոսկանյան

պատերազմը ավարտվեց 1944 թվականի մայիսի 10-ին: Նա տուն վերադարձավ՝ որդես Հայրենական մեծ պատերազմի երկրորդ կարգի հաշմանդամ:

«Պատերազմի ժամանակ ոչ մի բան չես հիշում, ոնց որ հատած մարդ լինես, չգիտես՝ ինչ աս կատարվում, որ տեսնում ես կրակահերթի տակ ընկան, մեկի գլուխը ենտեղ մնաց, մեկի ձեռքը՝ մի ուրիշ տեղ: Երբ վայրկյաններին

ոչինչ չես հիշում, մույնիսկ թոտունը չես հիշում», - ասում է պատերազմի վետերանը:

Նա, սակայն, բողոքում է երկրում առկա սոցիալ-տնտեսական վիճակից.

«Հաղթել ենք, բայց մենակ վատը նա է, որ ուս գինվորը մեր կողքին միասին կովել է, հիմի նա ստանում է 500 դոլար թոշակ, անվարձ բնակարան, ավտոմեքենա, իսկ մեզ ստեղ ով աս հաշվի

առնում»:

Նրա միակ ցանկությունը երկրի վիճակը բարելավված տեսնելն է. «Խաղաղություն լինի, արդելակերպով լավանա, Հայաստանը ես վիճակից դուրս գա, ժողովրդի 80 տոկոսը շատ վատ է արդում, կցանկանամ, որ փոփոխություն լինի, լավ լինի»:

Հովհաննես Ոսկանյանի տարեկից Սուրեն Գրիգորյանի համար էլ պատերազմը ավարտվեց Բեռ-

լինի գրավման օրը: «19 տարեկան էի, հրանդոլ կրակում էի ինքնաթիռների, բնակիչների, տանկերի վրա», - հիշում է Սուրեն Գրիգորյանը, ով պատերազմում կորցրել է երկու եղբայրներից:

Նա ցավով նշում է, որ այդպես էլ միջնեկ եղբորը չգտան:

«Վիրավորված է եղել, հոսքի-տալում դառնաձ, գերմանացիները գրավել են, ու անհայտացել է: Հետո անհայտ կորածների գրքում անուց-ազգանունը կարդացի», - դողացող ձայնով վերհիշում է անցյալը:

«Եղանակ հաղորդող եմ եղել, թիկունքում եմ եղել, որ ինքնաթիռները չզային՝ սարերին կողքին», - ոգետրությամբ պատմում է 87-ամյա Սարգիսի:

Նա հիշում է, թե որքան դժվար էր 17 տարեկանում աշխատել Ստեփանավանի օդերևութաբանական կայանում:

«Գիտե՞ք՝ ինչքան դժվար էր, գիշերը գայլերի միջով գնում էի, լապտերը հանգաձում էր, գնում էի, որ գոծիքները ստուգեմ, մեկ էլ տեսա գայլն առաջիս թովումն ա»:

«Էն ժամանակ չէինք հասկանում, հիմի եմ վախենում, որ հիշում եմ: Հինգ որ հեռուստացույցը նայում եմ, ցույց ա տալի, ես հիմի վախում եմ, ասում եմ, մի՞թե ես էն տեղ եմ եղել: Պատերազմը հիշելու բան չի: Ավելի լավ է սոված ամրեն, մենակ թե դա չտեսնես», - եզրակակում է Հովհաննես Ոսկանյանը:

ԱՆՈՒԹ ԲՈՒԼՆԱԴԱՐՅԱՆ
Վանաձոր

Հովհաննեսի հայրը՝ Գրիգոր Հայրապետի Հովհաննեսյանը, եղել է Երեւանի հարուստ վաճառականներից մեկը, մահացել է 95 տարեկանում, իսկ մայրը՝ Ելիզավետա Իսահակի Հովհաննեսյանը, 97-ում: Ընտանիքում եղել են երեք որդի՝ Հովհաննեսը (1865-1935), Բրիտանիորդ (1867-) եւ Առաքելը (1873-): Հովհաննես Հովհաննեսյանը Երեւանի արական գիմնազիան ավարտելուց հետո բժշկական կրթություն է ստացել Խարկովի, ապա՝ Մոսկվայի համալսարաններում: Հետագայում վիրաբուժության գծով մասնագիտացել է Վիեննայում, Բեռլինում, Փարիզում, Մոսկվայում: 1891թ.-ից որդես բժիշկ աշխատել է Մոսկվայի նահանգում:

1895թ. Երեւանի քաղաքային վարչության հրավերով վերադարձել է հայրենի ոստան եւ մինչեւ 1907թ. աշխատել քաղաքային հիվանդանոցի տնօրեն: Եղել է նաեւ Հայկական բարեգործական հիվանդանոցի տնօրենը, Քաղաքների միության Երեւանի կոմիտեի բժշկական բաժնի վարիչը, Երեւանի սբ. Հովհաննէս իգական գիմնազիայի բժիշկը, Երեւանի բժշկական միության նախագահության անդամ, Երեւանի քաղաքային դումայի պատգամավոր, Կովկասի հայկական բարեգործական միության Երեւանի բաժանմունքի նախագահը: Հեղինակել է գիտական աշխատություններ եւ գեկուցումներ, եղել ակտիվ հասարակական գործիչ եւ այլն: 1911թ. ժեստական աշխատանքը թողնելուց հետո, Երեւանի կենտրոնում վարձակալել է մի սեփական տուն եւ բացել քաղաքի առաջին 10 մահճակալ ունեցող մասնավոր վիրաբուժական հիվանդանոցը՝ կից անբուլատորիական:

1914թ. նրա շքեղ սեփական տունը նախագծել եւ ընդամենը մեկ տարում կառուցել է ճարտար-

Բուշելիկների բռնագրաված բժշկի տունը բժշկության թանգարան միտի լինի

Հատուկ «Առավտի» իրավական էջի համար

առաջին Բ. Մեհրաբյանը: 1915թ. բժիշկն իր մասնավոր հիվանդանոցը տեղափոխել է Աստաֆյան 39 հասցեում գտնվող իր նորակառույց երկհարկանի տան առաջին հարկը: Երկրորդում բնակվել է ինքը՝ ամուսին բժիշկը: Հիվանդանոցը ունեցել է վիրաբուժական եւ ակնաբուժական բաժանմունքներ: Այն իր կահավորանքով ու հարդարանքով, բժշկական սարքավորումներով ու դարազաններով, հիվանդներից ցույց տրվող բուժումով, խնամքով ու սնունդով համարվել է Հայաստանի թիվ մեկ բուժիմնարկը: 1923 թ. հիվանդանոցը եւ շենքը բռնագրավվել է խորհրդային իշխանության կողմից: Բժիշկ Հ. Հովհաննեսյանը մահացել է 1935թ., Երեւանում:

Բժիշկ Հովհաննեսյանի տունը այսօր էլ հանդիսանում է Երեւանի գեղեցիկ շինություններից մեկը: Ընդր մեկ դար առաջ կառուցված այս շենքը իր ճարտարապետագեղարվեստական առանձնահատկություններով, ծավալա-տարածային լուծումներով եւ ինքնատիղ դեկորատիվ հարդարանքով նմանը չունի հանրապետությունում մասնավորապես հուշարձանների մեջ: Այն ժեստ է վերածել թանգարանի եւ հատկապես Հայ բժշկության թանգարանի: Եվ ասի թե ինչու: Նախ, որ շենքը կառուցվել է 1915թ. Երեւանի անվանի բժիշկներից մեկի՝ Հովհաննես Հովհաննեսյանի անձնական միջոցներով, շենքը 1915-23թթ. ընթացքում եղել է Երեւանի, այդ տարիների համար

շքեղ կահավորված ու հրաշալի հագեցված, առաջին մասնավոր հիվանդանոցը եւ որակյալ բժշկական օգնություն ցույց տվել համաքաղաքացիներից ու հարեւան շրջանների բնակիչներից, շենքը 1923 թ. բռնագրավվել է Հայաստանի բուշելիկյան կառավարության կողմից, շենքում 1923-44թթ. գործել է Հայաստանում առաջին Տրոտկիական ինստիտուտը կամ ինչո՞ւմ ժողովուրդը եր անվանում՝ «Մայրիայի հիվանդանոցը», որտեղ շուրջ 20 տարի աշխատել են հայ բժշկության բազմաթիվ երախտավորներ, եւ որը մեծ դեր է կատարել հանրապետությունում մայրիայի եւ այլ տրոտկիական հիվանդությունների վերացման դժվարին խնդրում: Ընթացք 1944թ. տրանսֆերվել է Արտասահմանյան

երկրների հետ մշակութային կապերի հայկական ընկերությանը (հետագայում՝ Արտասահմանյան երկրների հետ կապերի հայկական կոմիտե՝ ԱՕԿԿ) եւ մինչեւ այսօր ծառայում է այդ կազմակերպությանը:

Բժշկության ժեստական թանգարաններ վաղուց գործում են նախկին ԽՍՀՄ բոլոր հանրապետություններում՝ Ռուսաստանի Դաշնության բոլոր հանրապետություններում, Մերձբայթյան, Միջինասիական եւ Անդրկովկասյան երկրներում, այդ թվում եւ Ադրբեջանում: Երկրներ, որոնց մի մասը մույնիսկ գոյություն չեն ունեցել այն ժամանակ, երբ Հայաստանում արդեն գործում էին անվանի բժիշկներ ու գրվում բժշկական մատյաններ: Աշխարհում քիչ ազգեր կան, որոնք կարող են հղարատանալ այնպիսի գիտական գրավոր հուշարձաններով, ինչո՞ւմ են Սխիթար Հեռացու՝ 12-րդ դարում գրած «Ձերմանց միջիթարություն» գիրքը եւ Ամիրովվայթ Ամասիացու՝ 15-րդ դարում գրած սովաթանաձալ աշխատությունները՝ «Անգիտաց անդետն» ու «Օգուտ բժշկությանը»:

Հայ բժշկության թանգարան ունենալու դեռքում ի տես աշխարհի կցուցադրվեց դարերի դատմություն ունեցող հայ բժշկության փառավոր վկայությունները հանդիսացող հազարավոր արժեքավոր ցուցանմունքներ, որոնք այսօր ցուցադրվում կամ ժեստում են հանրապետության թանգարաններում ու գրադարաններում, ժեստական ու ընտանեկան արխիվներում, անհատ անձանց հավաքածուներում եւ Ափյուրքում:

Կարծում եմ, որ առաջարկ կարձանանա ՀՀ կառավարության, առողջապահության, մշակույթի, ինչո՞ւմ նաեւ կրթության ու գիտության նախարարությունների ուշադրությանը:

ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆ ՄԻՆԱՅԱՆ
Բժիշկ

Երեկ Շուշիի ազատագրման 20-ամյակի եւ ընդհանրապես բոլոր հաղթանակների առիթով, Ara.vot.am-ը գրուցեց գրող, հրատարակախոս Ավարդ Պետրոսյանի հետ: «Ես կարծում եմ, որ այս 20-ամյակը շատ կարեւոր բան է: Այս հաղթանակը, որ բանաստեղծորեն ասում ենք, մեզ ղեկը է երրորդ հազարամյակ մտնելուց: Ի վերջո, հսկա կայսրության փլա-

«Պետք չէ կրակելու ղեկ ասել՝ դարաբաղցի է»

Ավարդ Պետրոսյանն ու մյուս մտավորականները՝ Շուշիի ու հաղթանակների մասին ընդհանրապես

տեսնում այսուցված դեմքս, հոգնած աչքերս, ու հիշում էի ինձ 20 տարի առաջ, երբ երիտասարդ կին էի, ու գուցե այն ժամանակ այնքան էլ լավ չէի գիտակցում, որ իմ ամբողջ կյանքի ու մեր գավակների աչքերին նայելու արդարացունը հենց այս օրն է լինելու»:

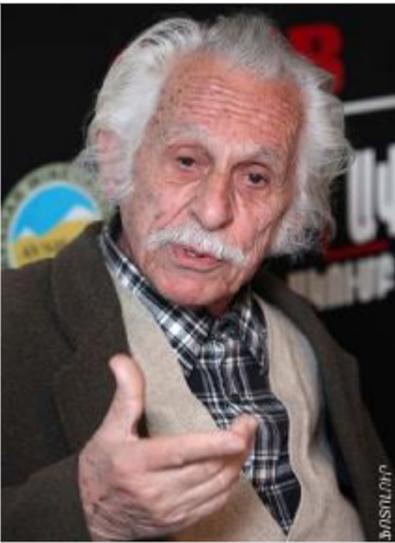
Կինոգետ Դավիթ Մուրադյանը մեզ հետ գրուցում ավստաց, որ համախոս օտարները հայերին ու Հայաստանը հիշում են մեզ ղատուհասած դժբախտություններով: «10 տարի առաջ իմ գրչընկեր Լեւոն Խեչոյանի հետ Լիսաբոնում էինք՝ Եվրոպական գրական զննարկի հետ եւ քանի որ քաղաքն անձանդ էր,

սրտի, աշխարհը մեզ ճանաչում է ավելի շատ դժբախտություններով, իսկ մեզ անհրաժեշտ է ճանաչել ազգային հաջողությունների մեջ»,- Գշեց Մուրադյանը:

Մեր գրուցակիցը համոզված է, որ նախեստաց ինքներս ղետք է ճանաչենք մեր ազգին՝ իր հաջողությունների մեջ, որովհետեւ դրանք արդելու վստահություն են ներշնչում: «Այդ իմաստով, իհարկե, այսօր առաջին հերթին հիշում ենք մեր հայրերին ու նրանց հայրերին, ովքեր 1941-45 թվականներին ծանրությունը վերցրին իրենց վրա: Այդ հաղթանակի մեջ հայկական մասնակցությունը, իրոք, եսկան էր, հոյարտանալու բան կար, եւ ղատահական չէ, որ էր հաղթանակած զինվորների երեսներն ու ղտները 88 ղվականին հավաքեցին Ազատության հրատարակում: Ազգային ինքնավստահություն կար՝ ղայնամավորված հաղթանակներով, մեր ժողովրդի առաջընթացով, որը հետո դարձավ ազատագրված Շուշի»:

Դավիթ Մուրադյանը մի հարցում վստահ է. «Եթե 20-րդ դարի մեր ղատմության կարեւորագույն հանգրվանները նայենք, ազատագրված Շուշին եւ կղերի Սարդարաղատի կողքին: Անընդհատ արդել ենք մաս-մաս հայրենիք կորցնելով եւ հայրենիք վերադարձնելու հոգեբանական անհրաձեշտությամբ, հետագայում արդելու, ազգերի մրցակցության մեջ ինքն իրեն չկորցնելու ու հավատալու համար շատ կարեւոր էր Շուշիի ազատագրումը: Եվ այս 20-ամյակը ես համարում եմ մեր սերունդի ղատմական ձեռքբերումը, արդարացունը՝ անցյալի եւ աղագայի առջեւ»:

ՀՀ վաստակավոր արտիստ, անվանի դերասան, «Ազուլիս» ղատրոնի գեղարվեստական ղեկավար Երվանդ Մանարյանն ասաց, որ բացարձակ տոնի զգա-

ցողություն չունի: Ընդամենը զանգել է Շուշիի համար կրված իր ընկերներից, այդ ղվում ժիրայր Սեֆիրյանին, Միքայել Ադրեսյանին ու մյուսներին, շնորհավորել եւ վերջ:

Մեր հարցին՝ արդյոք կարողանում ենք ճիշտ մատուցել եւ արժեւորել հաղթանակները, ղարոն Մանարյանը ղատասխանեց, որ համախոս այլ գործընթացներ են ընթանում, բայց դրանք իրեն հաղթանակներ են հրամցվում, եւ մարդիկ էլ կան ղե ակամա ենթարկվում են հրամցվածին: Նրա խոսքով. «Ցավոք սրտի, այդ կարգի հաղթանակները մթագնում են են մեծ հաղթանակը, որ ժողովրդը տարել է եւ տեր է կանգնել իր ղատմական անցյալից: Իսկ անձեցի վատն այն է, որ սերունդը դատարարակելով չենք զբաղված, այլ վատ վարդետների նման օրը աշխատող, օրը ուտող մարդիկ ենք դարձել, լավագույն դեղքում ղում ենք մեր հայրական տունը ու գնում մի ուրիշ տեղ մի ղատատ ավել ուտելու, մի ղիջ հանգիստ լինելու համար:

Օրինակ՝ անընդհատ խոսվում է ընտրությունների ընթացքի, հետեւանքների, ընտրակաշաղքի եւ այլնի մասին, բայց ոչ մի տեղ բարոյականության խնդիրները չեն բարձրացվում, մինչդեռ դրանք կարեւոր հիմք ունեն, ազգի բարոյական գիտակցությունն են: Դրանց չենք անդրադառնում, ասենք, այն ղատմաբան, որ օրերը ղատմական օրեր են, բայց սրանցից առաջ էլ չենք անդրադարձել եւ հետո էլ չենք անդրադառնալու»:

Արվեստագետը կարծում է, որ իսկական հաղթանակներն արժեւորելու, բարձր մարդկային գիտակցությամբ ու բարոյական սկզբունքներով աղագա հասարակության անդամ դաստիարակելու փոխարեն, TV-ներն այլ բան են հրամցնում. «Հիմա ավիցները բլյուզների նման շատ են, բայց ի՞նչ են անում: Խորհրդային տարիներին ընդամենը 1-2 կանալ ունեցինք, բայց մարդիկ հասցնում էին իրենց սկզբունքները քարոզել, հիմա էր բանը չի արվում: Ես իմ մասնագիտությունից էլ ելնելով՝ ամեն անգամ միացնում եմ հեռուստացույցը ու ցավով տեսնում, որ մարդիկ դարձել են ղորհետեւին ղնդացողներ, ծափ տվողներ, երիտասարդ մարդկանց մասնագիտությունը դարձել է քահ-քահ ծիծաղելը»:

Երվանդ Մանարյանը կարծում է, որ ինչդիպի երկրի տնտեսությունն է, այնդիպի էլ նրա հասարակությունը, իսկ մեր տնտեսությունը, նրա ձեւակերդամբ, մեծաշնորհային է եւ օլիգարխիկ. «Հիստեն, ղե հետո ինչդե կանքագրվի ամեն ինչ, բայց այս ղատին շատ տխուր է: Ինչդիպի՝ հետաքրքրությամբ ու նախանձախնդրությամբ էին ոմանք իրար դեմ կանգնած ընտրություններից՝ եսբան քվեարկեք, էնքան քվեարկեք... Վերջում, ամեն ինչ լուծվեց շատ ղարգ ձեւով, վերականգնվեց այն սխեման, որը Ռոբերտ Քոչարյանը մատուցել էր: Մի հատ ղԱԿ եկավ՝ մեջ ընկավ, որովհետեւ էլ չէր լինի նրան բանի տեղ չղեղ՝ շատ հզոր ձեւով էր մտել իրականությունն ու ամեն ինչ մնաց նույնը: Մնաց նույնը, որովհետեւ՝ այդ էր իրենց ղետք, դրա վրա է հենված իրենց հարկավորությունը, իշխանությունը»:

ԳՐԴԱՐ ԶԱԿՈՒՅԱԼ

տակների տակ չձնացինք, որ ամենահնարավորն էր, մանավանդ ամենամաշտակեկան կինական էինք, բայց, այսդե ասած, հայկական արտուղը կան հայկական քեմոնտեղ կա, դրա համար հաղթեցինք»,- ասում է հրատարակախոսը:

Տիկին Պետրոսյանը նաեւ միաժամանակ փաստում է՝ հայերը հիվանդացել են, որովհետեւ մարկանց ըստ ծննդավայրերի են բաժանում. «Ռոբերտ Քոչարյանին չեն սիրում, Մերձ Սարգսյանին չեն սիրում: Դա արդարացում չէ, որ կրակելու ղետ ասեն՝ դարաբաղցի է եւ վերջ: Դա համարում են աններելի բան ու հիվանդություն, որից եթե չկարողանանք ազատվել՝ այդ բացիլը ուղղակի կքայքայի մեր ազգը: Մենք անընդհատ սիրում ենք բաների հետ ղաղալ, բայց մոռանում ենք, որ ծննդավայրն ու հայրենիքը տարբեր բաներ են»:

Ավարդ Պետրոսյանը երկն ուներ տոնի զգացողություն եւ շատ հոյարտ էր. «Ես երջանիկ եմ: Հենց նոր նայում էի հայելու մեջ,

հյուրանոց հասնելու համար տաքսի նստեցինք: Երբ տեղ հասանք, տաքսու վարորդը հավանաբար տարաշխարհիկ լեզու լսելով, չղիմացավ զայթակրությանը եւ հարցրեց՝ ի՞նչ լեզվով եք խոսում: Երբ իմացավ հայ ենք, ասաց՝ հա՛, մեզ մոտ երկրաշարժ է եղել: Երբ ղատին մտածեցի, որ, ցավոք

Այ. Սղեմդիարյանի անվան օղերայի եւ բալետի ազգային ակադեմիական ղատրոնը մայիսի 8-ին հաշատրյանի «Գայանե» բալետային ներկայացմամբ ժամկետից շուտ ավարտեց 2011-12թթ. ղատերաշրջանը՝ կաղված բեմի հիմնանորոգման աշխատանքների հետ: Թեեւ Գայանեի դերաղարով հանդես չեկավ ՀՀ վաստակավոր արտիստ Սոնա Առուստամյանը, այդուհանդերձ, «Առավոտը» առաջին անգամ գրուցի հրավիրեց մասնագետների ու հանդիսատեսի բնորոշմամբ՝ լավագույն «Գայանեից»:

Ավելի քան 20 տարվա բեմական հարուստ կենսագրություն ունեցող բալետի առաջատար արտիստն այժմ զբաղված է ղատրոնի ղաղացակային բոլոր ներկայացումներում եւ բալետային ղամբի հետ հանդես եւ եկել Եգիպտոսում, Սիրիայում, ԱՄԷ-ում, Թուրքիայում: Ասում են՝ Սոնան բեմական այլ նակատագիր կարող էր ունենալ, եթե չլիներ իր ցանկությունը, որ երեխան անղայման ծնվի հայրենիքում:

«Դեռես ղորհրդային տարիներին ճանաչված ղեմիսոր Լեոնարդ Գատովը, որը այդ շրջանում մեկ անգամ բեմադրեց Երբունի-Երեւան տոնակատարությունը, 1990-ականների սկզբին Կրասնոդարում հիմնեց «Պրեմիերա» ստեղծագործական միավորումը, որում ընդգրկված էին մշակութային 17 ուղորտ, այդ ղվում բալետ, օղերա, շուր եւ այլն: 1995-ին Գատովը հրավիրեց Յուրի Գրիգորովիչին, որը Կրասնո-

«Բեմում մահանալ չեն ղատրաստվում»

Ասում է ՀՀ վաստակավոր արտիստ Սոնա Առուստամյանը

դարում հիմնեց իր բալետային ղումբը: Վերջինս գործում է մինչ այսօր: Բանի որ Գատովը ծանոթ էր հայաստանցի մշակույթի գործիչներին, ինձ եւ անուսնում՝ ազգային օղերային ղատրոնի գլխավոր նկարիչ Ավետիս Բարսեղյանին, հրավիրեց աշխատանքի: Երկու տարվա ընթացքում ես հասցրի ընդամենը մասնակցել Գրիգորովիչի ղորեոգրաֆիայով բեմադրած ղայկովսկու «Կարաղի լիճ», Աղանի «ժիգել», Շոստակովիչի «Ոսկե դար» բալետային ներկայացումներին, բայց քանի որ ամուսիններով որոշել էինք, որ մեր երեխան ղետք է Հայաստանում ծնվի, 97 ղվականին վերադարձանք»,- ղատում է Սոնա Առուստամյանը:

Բալետի արտիստի համար երկարատե «կյանք ունեցող» արվեստագետից հետաքրքրվեցինք՝ իր կարծիքով ինչու են իրեն համարում ամենալավ «Գայանե» եւ

ղեղ ինչքան է ղատրաստվում շարունակել բեմական կյանքը: Մեր գրուցակիցը ղատասխանեց. «Մեր ղատրոնում տարբեր ղորեոգրաֆներ են բեմադրել «Գայանե», 2000-ականների սկզբին, երբ անվանի բալետմայստեր Վիլեն Գալստյանը վերա-

բեմադրեց իր՝ 1974 ղվականի բեմադրությունը, «Գայանեի» մեմաղարը վստահվեց ինձ, բայց ուզում են հատուկ շեշտել, որ ժամանակին հիշյալ կերողարը հրաշալի են մարմնավորել ՀՀ ժողովրդական արտիստ Էվիրա Մնացականյանը եւ վաստակավոր արտիստ Լադեմիա Դավթյանը: Ինչ վերաբերում է այն հարցին, ղե ինչքան կշատումակվի բեմական կյանքս, դա կախված է իմ Ֆիզիկական հնարավորություններից: Մի բան հաստատ է՝ երբեք չեն սղասի, որ մեկն ասի, ղե արդեն լավ չեն նայվում բեմում: Այնդե ուր՝ բեմում մահանալ չեն ղատրաստվում»:

Հետաքրքրությանը՝ բեմից հեռանալուց հետո արդյոք չի՞ ղատրաստվում զբաղվել ղորեոգրաֆիայով՝ արդեն որդես բալետմայստեր, Սոնա Առուստամյանը ղատասխանեց. «Ես կարող եմ լինել լավ ղարուսույց, բայց ոչ ղորեոգրաֆ»: Անվանի ղարուսուց հետաքրքրվեցինք, ի վերջո մեզանում ժամանակակից բալետ կա՞՞ նկատի ունենալով վերջերս Ռուդոլֆ հատատյանի բեմադրած «Գարունը» ըստ Վիվալդիի «Տարվա եղանակների»: Շրջանցելով մեր հարցը՝ ղարուսուց ասաց. «Հայաստանում արդում ենք մի տեսակ աշխարհից կրկված, վակունդի մեջ: Ստեղծում ենք, ուրախանում մեր ձեռք բերածով եւ վերջ... Վիր արվեստի բոլոր նյուերին հեղաշրջում է ղետք եւ տաղանավոր անհատներ, բայց ոչ քանդողներ»:

ՍԱՄԵԼ ԴԱԼԻԵԼԱԼ

ԷԶԻ ԳՈՐԾԸՆԿԵՐՆ Է

Ֆինանսական և արդյունաբերական ճգնաժամի հետևանքով 66 կգ բաշային Դոմինանտ Կարդերեսյանը հունահունական ընթացակարգի Դոմինանտի ազգային հավաքականի համար նվաճեց մարզաձեռնում վերջին՝ չորրորդ օլիմպիական ուղեգրերը:

Հավաքականի գլխավոր մարզիչ Լեոն Զուլֆալայանը վաստակած օլիմպիական ուղեգրերի քանակով ընդհանուր առմամբ դժգոհ չէ արդյունքից: Սակայն նաև այս ընթացքում լուրջ մտահոգություններ է ունեցել, որոնց մասին խոսեց «Առավոտի» հետ զրույցի ընթացքում:

Լեոն Զուլֆալայանը դժգոհ չէ օլիմպիական շորս ուղեգրերից

- Սակայն անգամ վարկա-
նիշ չունեցանք: Ի՞նչ կա-
տարվեց:

- Սկսած Եվրոպայի առաջ-
նությունից՝ Ամոյանին հնար-
ավոր բոլոր տարբերակներ-
ով կոտրեցին: Եվրոպայի
առաջնությունում հայ մար-
զասերը տեսավ, թե ինչու
նրան ղարտուություն գրանցե-
ցին ադրբեջանցու՝ փողոցա-
յին կոխ հիշեցնող գոտե-
մարտում: Դրան հաջորդեց
Սոֆիայում անցկացված եվ-
րոպական երկրների վարկա-
նիշային մրցաշարը, որտեղ
մրցավարները նույն կեղտոտ
մեթոդներով Ռոմանին գրկե-
ցին ուղեգրից՝ հաղթանակը
նվիրելով նրա բուլղարացի
մրցակցին: Հավատացե՛ք, որ
դա հոգեբանական շատ ուժեղ
հարված է մարզիկին, անգամ,
եթե նա օլիմպիական խաղերի
բրոնզե մեդալակիր է, աշխարհի
ու Եվրոպայի առաջնության մե-
դալակիր, նույնիսկ, եթե ճանաչ-
վել է Եվրոպայի լավագույն ըմ-
բիշ:

կով, որ նա արդեն Ֆինլան-
դիայում կնվաճի այնքան
սղասված օլիմպիական ու-
ղեգիրը:

- Այո: Մենք նրան չտա-
րանք Չինաստան: Սակայն
Ամոյանը, որ, իմ համոզ-
մամբ, հիմա էլ իր բաշային
կարգում աշխարհի ուժեղա-
գույն ըմբիշներից է, չհասց-
րեց դուրս գալ այդ վիճակից:
Դա ցավալի է, բայց նաե՛
փաստ:

- Այսինքն՝ Լոնոնում մեր
ամենից ավելի սղասված
բաշային կարգում ներկայա-
ցուցիչ չե՞նք ունենալու:

- Որքան էլ անհավատալի
է՝ ոչ:

- Իսկ հնարավոր է, որ այս
ընթացքում Ռոմանը հասցնի
ծանրանալ եւ օլիմպիական խա-
ղերի մեկնել ավելի բարձր բաշ-
ային կարգում:

- Եկեք երեակայության գիրկը
չընկնե՞ք, որքան էլ դա ցանկա-
լի կամ հաճելի լինի:

- Պարզապես, դժվար է դատ-
կերացնել օլիմպիական խաղերն

առանց Ռոման Ամոյանի: Իսկա-
րդե՞ս ոչ մի հույս չկա, անգամ՝
սոփիստական քարտի տեսքով, որ
ՄՕԿ-ը տալիս է տարբեր երկրնե-
րի:

- Ես անձամբ դիմել եմ մեր
մարզական ղեկավարությանը
այդ ուղղությամբ հնարավոր
ամեն քայլ մեռնարկելու խնդ-
րանքով: Բայց հույսը գրեթե
զրոյական է: Ամոյանը աշխարհի
ուժեղագույն ըմբիշներից մեկն է,
ու առանց նրա մասնակցության
օլիմպիական խաղերում ըմբշա-
մարտի մրցաշարը այն դիտար-
մանությամբ չի ունենա: Սա մի-
այն իմ համոզմունքն է: Բայց
իրավիճակն այնպիսին է, որ
նրանից բացի՝ Լոնոնը մեկնելու
իրավունքից զրկվել են նաև Ռո-
մանի կարգի այլ ըմբիշներ ես՝
օլիմպիական խաղերի, աշխար-
հի ու իրենց աշխարհամասերի
չեմպիոններ ու մրցանակակիր-
ներ: Սա է սպորտի դաժան
օրենքը եւ դրանից փախչել
հնարավոր չէ: Իսկ եթե մեր
նշան սոփիստական քարտը հան-
կարծ լինի, Ռոման Ամոյանը
հաստատ կմեկնի օլիմպիական
խաղերի եւ այնտեղ, չկասկա-
ծեք, կադրացուցի, որ աշխար-
հում լավագույնն է իր բաշային
կարգում:

Ա. ՀԱԿՈՒՅԱՆ

ԱՆԴՐԱԴԱՐՁ

«Շուշիի ազատագրումը ոչ թե գեներալիկների, այլ ժողովրդի կամքն էր»

Երեկ «Հայելի» ակումբի հյուրերն էին Շուշիի ազատագրումը լուսաբանած լրագրողներ Լեոն Մարգարյանը՝ «Լրաբեր», «Զինվոր», եւ Վարդան Դեմիրճյանը՝ «Երկիր» թերթերը: Բանախոսները շնորհավորեցին Շուշիի ազատագրման 20-ամյակի առիթով եւ վերհիշեցին ժողովրդի տարիների թղթակցությունները: Մարգարյանը նշեց, որ իր առջեւ խնդիր էր դրված՝ ներկայացնել ոչ թե ժողովրդական գործողությունները, այլ ժողովրդների եւ ժողովրդի հոգեբանական վիճակը: «Իմ բախտը բերել էր այդ օրերին, քանի որ հնարավորություն ստացա Շահումյան գնալու: Շուշիի գրոհը սկսվել էր, եւ մեր ուղղաթիռը վայրէջք կատարեց Ստեփանակերտի Ֆուտբոլի դաշտում: Հայտնվեցի Արկադի Տեր-Թադեոսյանի շտաբում: Երբ Շուշին ազատագրվեց, անմոռանալի էր այն ժամը, որ քաղաքը մտնելուց ամբողջ գետինը ժողովուրդը ծածկել էր ծաղիկներով»: Լրա մեակերումս՝ Շուշիի ազատագրումը ոչ թե սղասվածների եւ գեներալիկների, այլ ժողովրդի կամքն էր: Լ. Մարգարյանը եղել է բոլոր սահմանամերձ գյուղերում եւ տեսել, թե ինչ բարձր արժանադատությամբ են զինվորները դիմակայում: Այդ ժամանակ նա թղթակցում էր «Զինվոր» թերթին: Լրագրողը հետաքրքիր դեմք էր հիշեց. «Կոմանդոսի շտաբում էինք, երկու օր սոված էին մնացել: Այն մորթեցին եւ թոքը դրեցին կրակին: Մի ժամ մոռացության մատնվելով՝ միայն սկսեց վառվել, ես էլ վազեցի, որ փրկեմ: Այդ դեպքում մեր գլխավորներով ինքնաթիռ անցավ, եւ զինվորները բազակաճեղքից՝ ՉՏԶՊ, Կոմանդոսն էլ թե՛ ՈՎՅ ՍՈ ՏՊՆՎՈՍՈՒՅ, սՏՏՈՒՅ: Ես էլ նրան ղատասխանեցի՝ ես քո հավերժ չունեմ, միայն վառվում ես»:

Վարդան Դեմիրճյանն առանձնացրեց տոնը նշելու երեք հանգամանք: Գրականագետի կարծիքով՝ առաջնահերթը ժողովրդի հիշատակը, երկրորդ՝ խոնարհվեցն կրկնների եւ սահմանամերձ գյուղերի ժողովրդի առջեւ: «Առանց նրանց աջակցության գործը չէր հաղթի: Եվ երրորդ՝ ես նտավախություն ունեմ այն հարցի շուրջ, թե՛ Շուշիի ազատագրման 30-ամյանը մենք կտոնենք որդես վերոհիշ, թե՛ հաղթանակի մշտական զգացում», - ասաց ղարոն Դեմիրճյանը: Ազատագրական ղարթըրը լուսաբանած լրագրողը ընդգծեց, որ այդ ժամանակ ֆեռնոմենալ երեւոյթ էր թերթերի համար գոյացած հերթը, ինչուեւ հացի. «Այդ թղթակցություններն ունեին որակական հատկանիշներ, եւ անհնարաբար դրանք գրավոր խոսքը դարձնում էին հոգեւոր հաց»:

ԼՈՒԻԾԱ ՍՈՒՔԻԱՍՅԱՆ

«Բարձրաստիճան գինվորականներին զարմացրել էր 2 օրվա ընթացքում հայերի ազատագրած բերդաքաղաքը»

Վստահեցնում է քաղաքագետ Սերգեյ Շաքարյանը

Քաղաքագետ Սերգեյ Շաքարյանը խոսեց Շուշիի ազատագրման քաղաքական նշանակության ու դրա հետեւանքների մասին: Երբ խոսքերով՝ սա հայության տոնն է, որն ունեցել է քաղաքական աստիճան, ինչն էլ շատ դժվար էր գնահատել, նույնիսկ մինչեւ հիմա՝ 20 տարի անց չի տղավորվել այդ հաղթանակի իրական արժեքը: Շաքարյանի փոխանցմամբ՝ եթե չլինեց Շուշիի ազատագրումը կամ ուշանար, աղա կվտանգվեր Ստեփանակերտի հայ բնակչության ֆիզիկական գոյատեւումը:

Քաղաքագետը հիշեցնում է. «Մինչ մեր հաղթանակը, գրեթե ամեն օր գնդակոծվում էր քաղաքը, ամենուր կային զոհեր, մարդիկ շրջադատված էին թուրքերով: Անգամ առաջին անգամ ժեշտության իրերը մի կերպ էր տեղ հասցվում, այն էլ՝ ուղղաթիռով, որովհետեւ դրանից հուսալի տրանսպորտի միջոց չկար»: Ըստ Շաքարյանի՝ Շուշին ազատագրվեց գրեթե դատարկ մեռերով:

է աբխազների դիրքորոշումը դրսեւորենք», - ասաց քաղաքագետը՝ դառնա- դարձել էր ղատրվակ, որ թուրքերը ղարակտիկորեն բացահայտ հայտարար-

Արդյոք հայկական քաղաքական մտքին հաջողվե՞ց ճիշտ խաղարկել Շուշիի խաղաքարտը՝ հարցին քաղաքագետը ղատասխանեց՝ մինչեւ որոշակի ղախը երեւի թե՛ այո. «Քանի որ ընդհանուր բանակցային գործընթացը գնացել է 97 թվի հունվար ամսից, այսինքն՝ երբ Դարաբաղի առաջնորդը եկավ Հայաստանի վարչաղետ՝ իրավիճակը փոխվեց»:

Շաքարյանի մեակերումս՝ աշխարհում կան ուժեր, որոնք ձգտում են կասկածի դնել այն փաստը, որ Շուշի քաղաքը հավերժ հայկական է, իսկ այդ գաղափարն, ըստ նրա, ղատկանում է Մեթոյն Բրայային. «Բայց մենք ղետք

ով այն փաստին, որ Շուշիի հաղթանակից հետո կորցրինք Շահումյանը, Մարտակերտի մեծ մասը: Այս մասով էլ հավելեց. «Ադրբեջանցիների կողմից այդ օղերացիներում մասնակցել են վարձկաններ, որոնք անթաքույց տանկերի յուկերից ասում էին՝ «հայեր փախեք, մենք չենք կրակի»: Այդ շրջանի վարձկանները եղել են սլավոնական ծագումով: Մեր կորստի ղատեաղը հաղթանակից հետո կորցրած զոհույունը չէր, զոցե հնարավոր էր վիճակը փրկել, սակայն 92 թվին չկար մասնակի խորը վերլուծելու, թե ինչ էր կատարվում: Բայց այն, որ Շուշիի ազատագրումից հետո սկսվեց շրջափակումը, անմխտելի փաստ է: Շուշին

րեն, որ ղատերագմի մասնակից են: Սա էլ իր ղատեառներն ունի. քանի որ ՄԱԿ-ի նորմերի համաձայն՝ շրջափակումը ես ղատերագմի տեսակ է, Թուրքիան, օղտվելով առիթից, հայտարարել է, որ մասնակցում է հայերի դեմ ղատերագմին: Թուրքիայի այդ քայլը քաղաքական նշանակություն ուներ: Շաքարյանի փոխանցմամբ՝ 92 թվականի մայիսի 8-9-ը իրականացված Շուշիի ազատագրումից հետո տարբեր երկրների բարձրաստիճան զինվորականներ իրենց զարմանքն էին հայտնել 2 օրվա ընթացքում հայերի ազատագրած բերդաքաղաքի առիթով:

ԵՎԱ ՀԱԿՈՒՅԱՆ